

reșci, se aușiră și de acolo destule bubuituri de tunuri mai tari (pozițiunea fiindu mai aprópe de orașu). Atunci se respândi din nuou spaima între Bucurescenii și orașulú luá unú aspectú înfiorătorú din cauza sgomotului și a zăpăcelii generale. Căci, cu câte-va zile mai 'nainte, uá mare parte din poporú, luándú óre-și cum curagiú de uá mică liniște, eșise de prin mónăstiri, respirándú fie-care mai tícitú pe la casa sa. Iér atunci, speriándú-se de uá datá fórá veste, se vedúrá toți allergándú din nuou desperați pe la mónăstiri: totú asemenea se vedúrá și supușii străini, fie care allergándú speriatú și îngrozitú pe la consulatele lorú respective, ca la nisce asiluri. Imbulzéla fugarilorú pe la numitele locașuri era atátú de mare, în câtú abia putéu găsi locú ómenii cu corpulú, fórá alte obiecte, căci ajunseserá a fi inghesuiți întocmai ca condamnații de prin fiorósele închisori din mediulú-evú.

Tudor dupé ce dete ordinú generalú oștirea a se pregăti în nóptea aceea pentru retragere, luándú cu dênsulú pe cei însurați d'între oșteni cu familiile lorú, ridicá sentinellele Mitropolitului și a celorú-alți închiși la Bel-Vedere, cari, îndată dupé liberarea lorú, plecará la Cronstadt în Transilvania. În aceeași nópte toți cei de sub Tudor, Hadji Prodan, Buluc-bașii, căpitani și pandurii, cutree-rándú orașulú requisitionándú totú ce găséu de prin curțile boieresci, precum, trásuri, cai și altele, cu care'și putéu înlesni transportulú familiilorú și